CanSat - wprowadzenie

Czym są CanSaty?

minisatelity? sondy kosmiczne?

- eksperyment
- metoda naukowa
- wyzwanie
- symulacja misji kosmicznej

Misja CanSatów

misja podstawowa

(primary mission)

- pomiar ciśnienia atmosferycznego
- pomiar temperatury na zewnątrz CanSata
- wysyłanie danych drogą radiową raz na sekundę
- analiza danych

misja dodatkowa

(secondary mission)

Niebo nie jest limitem* ©

W jakich warunkach odbywa się misja?

Dwa starty:

- testowy na dronie (lotnisko) wysokość około 100 m
- rakieta (poligon) 1 3 km (w zależności od warunków)

Krok po kroku:

- 1. Włączenie CanSata i włożenie do zasobnika rakiety
- 2. Oczekiwanie na start (zazwyczaj 2 h, maksymalnie 4 h)
- 3. Start rakiety, wyrzucenie CanSatów i ich powrót na ziemię
- 4. Poszukiwania CanSatów przez organizatorów (3 4 h)

Misja podstawowa (primary mission)

pomiary ciśnienia, temperatury

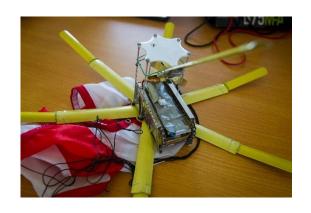
- podstawowe dane o locie CanSata i jego zachowaniu
- maksymalna wysokość, szybkość opadania
- punkt wyjścia do innych eksperymentów

łączność radiowa

- przekaz danych na odległość jest kluczowy w każdej misji kosmicznej
- pozwala w czasie rzeczywistym poznać stan CanSata i jego lokalizację
- punkt wyjścia do innych eksperymentów

Misja dodatkowa (secondary mission)

- eksperyment definiowany przez zespół!
- odzwierciedla ciekawość, zainteresowania uczestników lub problemy nad jakimi się zastanawiają
- musi mieścić się w ograniczeniach regulaminowych

Misja dodatkowa – cechy

- realizowalność w warunkach zawodów CanSat
- wynika z jakiegoś problemu badawczego/technicznego
- posiada jakąś hipotezę do sprawdzenia
- wynik nie powinien być oczywisty

dostosowana do możliwości drużyny

(doświadczenie, czas, zaplecze, finanse)

Misja dodatkowa – realizowalność i zasoby

Realizowalność w warunkach zawodów CanSat:

- środowisko w którym będzie odbywał się eksperyment,
- niewielkie rozmiary i masa,
- ograniczony czas spadania,
- występowanie dużych przeciążeń, niestabilność lotu.

Zasoby drużyny:

- doświadczenie w prowadzeniu złożonych projektów,
- umiejętność oszacowania czasochłonności,
- brak rezerw i planów awaryjnych.

Misja dodatkowa – studium przypadku

Cel misji:

badanie obecności gazów w atmosferze – tlenu, dwutlenku węgla, metanu, propanu butanu, (itd.)

- W jakim celu chcemy wykonać te konkretne pomiary?
- Redukcja zagadnień!
- Czy w atmosferze ziemskiej jest metan?
 Tak, w stężeniu 1800 ppb (parts per bilion), czyli znikomym!
- Czy stężenie tlenu zmienia się na wys. 0 3 km?
 Tak, o kilka procent może wymagać czułych, stabilnych czujników.

Misja dodatkowa - wybór

Zadanie dla drużyny na najbliższy czas:

- analiza przesłanych misji (więcej o tym przy dokumentacji)
- zawężenie tematyki
- szczegółowa analiza tematyki wybranej misji.

Definicja misji i efekty analiz będą podstawą pierwszego raportu i całej pracy nad CanSatem!

CanSat + stacja naziemna

CanSat

stacja naziemna

Architektura CanSata

czujniki misji podstawowej

komputer pokładowy

nadajnik radiowy, antena

system zasilania + włącznik

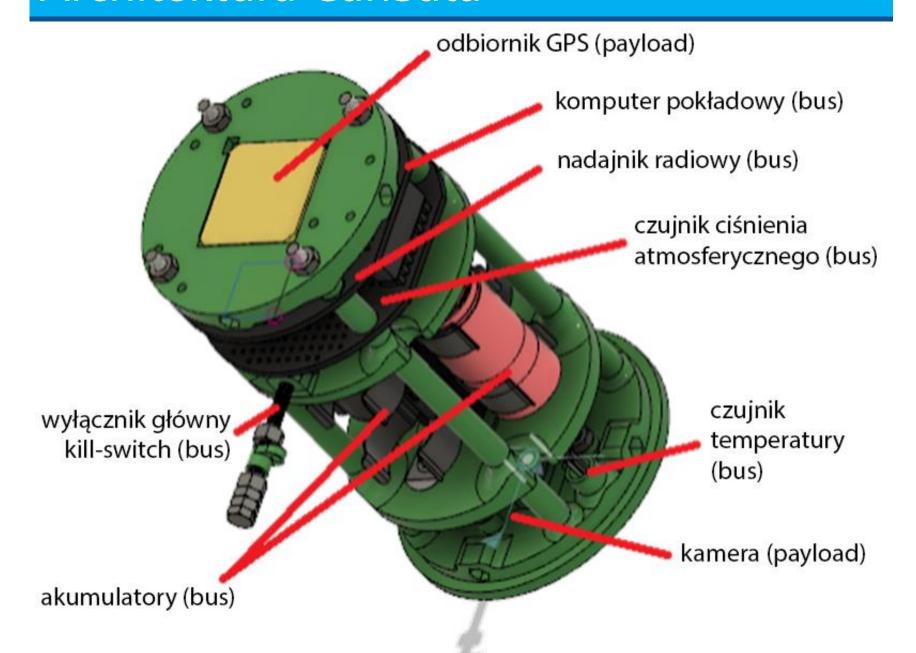
system odzysku, obudowa

eksperyment (misja dodatkowa)

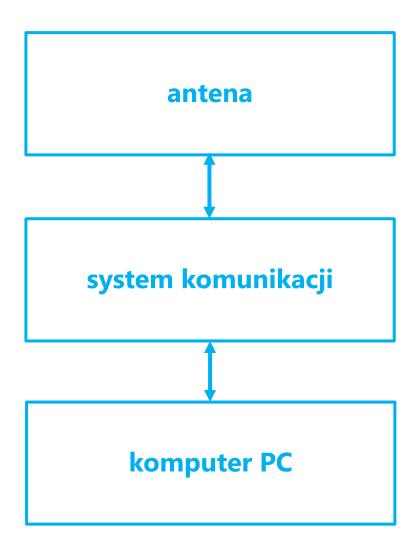
podstawa (CanSat bus)

ładunek użyteczny (payload)

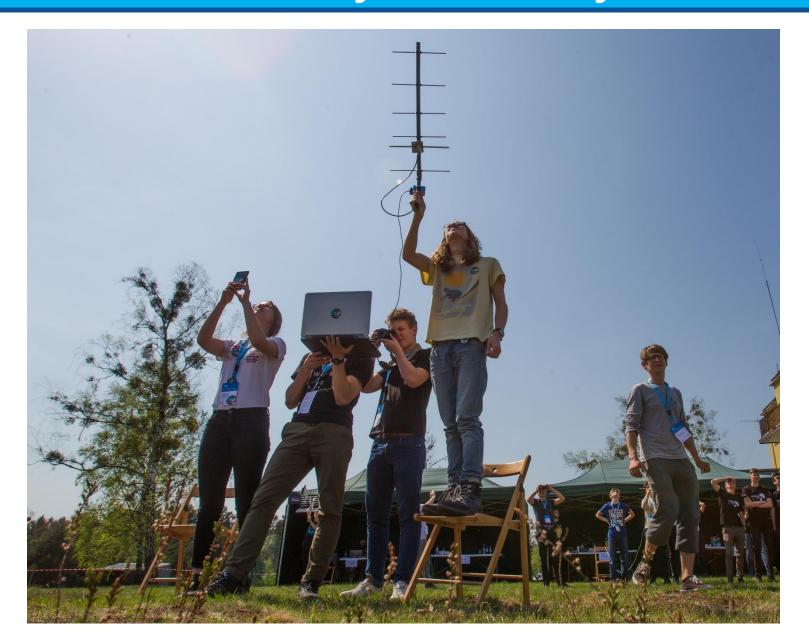
Architektura CanSata

Architektura stacji naziemnej

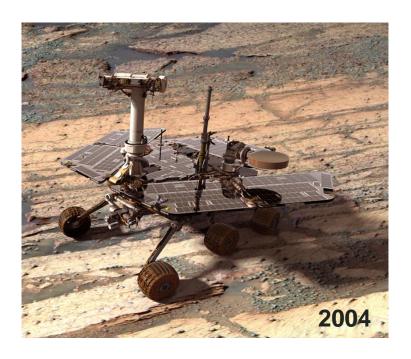

Architektura stacji naziemnej

Cechy systemu kosmicznego

- misje kosmiczne wyróżniają się niezawodnością
- wysoki koszt, długi czas przygotowywania i tylko jedna szansa
- Zawody CanSat są tego wierną symulacją!

Niezawodny "CanSat bus"

Misja dodatkowa musi być zaprojektowana w taki sposób, aby nie zagrozić misji podstawowej!

Misja podstawowa jest kluczowa:

- dostarcza podstawowe dane o zachowaniu i działaniu CanSata,
- w przypadku niepowodzenia misji dodatkowej może pozwolić na diagnozę problemu,
- umożliwia odnalezienie CanSata,
- bez niej misja dodatkowa prawdopodobnie też się nie powiedzie.

Niezawodny "CanSat bus"

Jak zapewnić sukces misji CanSata?

- Misja dostosowana do możliwości drużyny i warunków
- Testowanie rozwiązań o tym w dalszych częściach
- Analizy "czarnych scenariuszy"

- MISJA: transmisja wideo
- **PROBLEMY:** kamera pobiera dużo energii, więc jest włączana automatycznie przy starcie rakiety (czujnik przyśpieszenia)
- ARCHITEKTURA:

czujniki misji podstawowej kamera

komputer
pokładowy nadajnik
radiowy czujniki przyśpieszenia
system zasilania

PROBLEM PODCZAS MISJI

W trakcie instalacji rakiety system wykrył skok przyśpieszenia i włączył kamerę.

Kamera rozładowała akumulator w ciągu dwóch godzin (zgodnie z przewidywaniami), dokładnie minutę przed startem.

KONSEKWENCJE

- brak sygnału radiowego => zgubienie CanSata
- brak informacji z czujników i kamery (misja podstawowa, oraz dodatkowa zawiodły)

Dlaczego ta architektura zawiodła?

Przebudowa architektury – rozwiązanie #1

czujnik przyśpieszenia

czujniki misji podstawowej

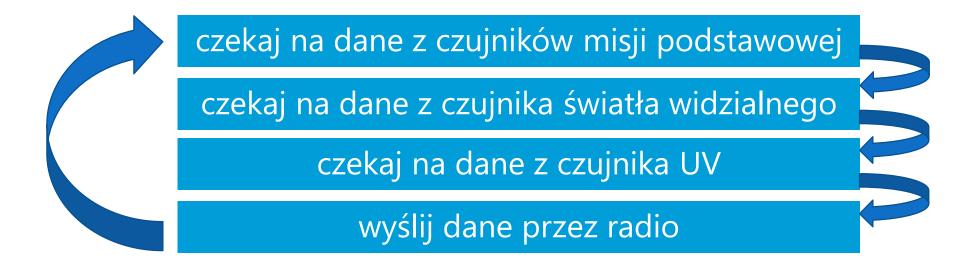
komputer pokładowy nadajnik radiowy

system zasilania 1 (bus)

kamera

system zasilania 2 (kamera)

- MISJA: badanie zmian natężenia światła widzialnego i UV
- SPOSÓB: cyfrowy czujnik światła widzialnego, fotodioda UV
- ARCHITEKTURA OPROGRAMOWANIA:

PROBLEM PODCZAS MISJI:

Z powodu deszczu jeden z czujników światła zepsuł się i nie dostarczał danych.

Oprogramowanie cały czas na nie czekało, w konsekwencji nie wysyłając ani jednego zestawu danych z innych czujników.

ROZWIĄZANIE:

Oprogramowanie powinno zignorować zepsuty czujnik i wysłać dane z reszty czujników.